

Прискрѣбие с. с. печаль, грусть: По многото отъ тѣзи неизвѣстны на древността красоты сж. изнамѣрванъето на прискрѣбие и на веселіе чисто умственно, което замѣстя слабото и странното описаніе на естественнитѣ и животны злочестини и благополучіа. Т. XIV.

Прислѹшамъ м. св. подслушаю: Царскія-тъ синѣ—душнѣзъ близу ду пейджюри-ти; жѣ дѣ прислушъ, какво сж приказува въ неж (къщѣ-тъ). Ч. 252.—са, прислушаюсь,—иваюсь.

Присмѣхъ с. м. насмѣшка: Неж друшнѣ я на присмѣвъ наричѣтъ молѣна. Пк. 100. Ще дѣлимъ ний хорски укори, Ще тѣрпимъ и присмѣхъ глушѣшки, Ще тѣрпимъ, но нѣма да охнемъ Подъ никакви мѣки човѣшки. Ботевъ, 8. Кому-то штета, нему е и присмѣха. Ч. 177. И на присмѣхъ Богъ помага. Ч. 163.

Присмѣхливъ пр. насмѣшливый: Евхариса думаше на Телемаха съ единъ присмѣхливъ тонъ (*d'un ton moqueur*). Т. 112.

Присмѣхулниѣ с. м. насмѣшникъ: Той бѣше засмѣнъ, присмѣхульникъ на чуждитѣ слабости. (*Il était plaisant, railleur contre les faibles*). Т. 270.

Присмѣхъ са м. св. **Присмѣвамъ** са м. дл. насмѣюсь, насмѣхаюсь: Тѣ отиде възъ планина Тѣ на му ся въ очи присмѣ. М. 72. Единъ ся присмѣлъ на друго, че му были дългы уши-тѣ. Л. Д. 1871 р. 204. Краставий-тъ ся присмѣлъ на келявий-тъ. Ч. 178. Римогрѣцы—старѣ злобѣ и ненависть сѣ съхранили противъ Българи, гонѣтъ ги съ всякій начинъ и присмѣйватъ имъ ся всякояче. Гн. 194. Вы ми се, княже, присмивате. Э. Г. 15.

Присмивателенъ пр. насмѣшливый: Веднаждѣ ся помолн (Павзаній) съ присмивателенъ начинъ на поета Симонида, да му каже нѣкои мѣдры достопамятны изрѣченія. П. 20.

Присмивка с. ж. насмѣшка: Освенъ злато, има да прѣтърпишъ и присмивки отъ невѣзливѣты си. П. 18. Князѣтъ (съ присмивка): Ето, любопитство! Э. Г. 46.

Присмивулка **Присмивуля** с. м. насмѣшникъ: Той клеветникъ и прѣдатель, она завистникъ и присмивулка. Л. Д. 1869 р. 108. Едно време това блато било едно голѣмо село, хората му биле много лошава и присмивули. И. С. 74.

Присмивъ с. м. насмѣшка: Сатира на присмивъ (С. въ насмѣшкѣ надъ — —). Л. Д. 1875 р. 57.

Приснѣмамъ м. дл. (см. извѣждамъ слама=) отбираю: Притѣриванъе ся повтарява по нѣколко крѣты, додѣ ся смѣли или съдрѣбни слама добрѣ. Тогава го приснѣмватъ, т. е. обирѣтъ отъ горѣ поядраж слама съ вилы. Пк. 59.